

Αργύρης Στριγγάρης & Eric Taylor

Ευερεθιστότητα στα παιδιά & τους εφήβους

Επιστημονική επιμέλεια: Κουμούλα Α., Κώτσης Κ., Δουγαλή Α.

Σελ.: 184 • Σχήμα: 17 x 24

• ISBN: 978-960-499-360-4 • Τιμή: 21,40 €

1^η έκδοση : Απρίλιος 2021

Τα γεγονότα της ζωής μας είναι πλέον σε μεγάλο βαθμό μη αναμενόμενα. Η πολυπλοκότητα και οι δυσκολίες της καθημερινότητας φέρνουν συχνά σε αντιπαράθεση ενήλικες και παιδιά με άτομα της οικογένειας, φίλους, συναδέλφους, συνεργάτες, ακόμη και αγνώστους.

Ο θυμός και η επιθετικότητα εκφράζονται ανοιχτά, χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια αναχαίτισης ή κάλυψης, σε όλα τα επίπεδα – προσωπικό, οικογενειακό, κοινωνικό. Από τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της εποχής είναι η επιθυμία για άμεση ικανοποίηση των επιθυμιών, καθώς και η έλλειψη υπομονής και μετριοπάθειας. Ο εκνευρισμός και η δυσaráεσκεια συχνά χαρακτηρίζουν και την αλληλεπίδραση με τους θεσμούς και την πολιτεία.

Τα παιδιά γεννιούνται και μεγαλώνουν σε ένα κοινωνικό περιβάλλον που έχει στοιχεία έντασης και συγκρούσεων. Ορισμένα από αυτά είναι δύσκολα, δύσθυμα, τσακώνονται συχνά, γκρινιάζουν συνεχώς, δεν ευχαριστιούνται με τίποτα, κουράζουν και προβληματίζουν τους γονείς τους. Οι εκρήξεις θυμού που εμφανίζουν, συχνά, δεν είναι διαχειρίσιμες, και στην ομάδα των συνομηλίκων δεν είναι ιδιαίτερα δημοφιλή, όταν δυσφορούν και επιτίθενται λεκτικά ή σωματικά. Στο σχολείο, η ευερέθιστη και επιθετική συμπεριφορά είναι από τα συνήθη και σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί.

Η ευερεθιστότητα, δηλαδή η τάση για εύκολο θυμό, ιδιαίτερα στους ανηλίκους, είναι το θέμα που πραγματεύεται αυτό το βιβλίο, μέσα από μια βιο-ψυχοκοινωνική προσέγγιση, προσπαθώντας να απαντήσει σε ερωτήματα όπως:

- Γιατί τόσο πολλά παιδιά είναι ευερέθιστα και μπορούν να φτάσουν σε ακραίο θυμό;
- Η ευερεθιστότητα σε παιδιά και ενήλικες συνδέεται με ψυχοπιεστικά γεγονότα και τις υπερβολικές απαιτήσεις του σύγχρονου τρόπου ζωής;
- Το να αντιδρά κανείς με θυμό όταν ματαιώνεται είναι κάτι εγγενές, ή σχετίζεται κατά κύριο λόγο με το κοινωνικό περιβάλλον, τις σχέσεις στην οικογένεια και τον τρόπο ανατροφής;
- Η ευερεθιστότητα, δηλαδή η τάση να αντιδρά κανείς με θυμό, είναι απλώς ένα στοιχείο συμπεριφοράς, ή αποτελεί έκφραση υποκείμενης συναισθηματικής δυσφορίας;
- Είναι η ευερεθιστότητα πιο συχνή σε ορισμένους λαούς και κοινωνίες;
- Πώς επιτυγχάνεται ο αυτοέλεγχος;

Ο Αργύρης Στριγγάρης, MD, PhD, FRCPsych, είναι Καθηγητής Ψυχιατρικής Παιδιών και Εφήβων. Εκπαιδεύτηκε στην Ψυχιατρική και Παιδοψυχιατρική στο Maudsley Hospital του Λονδίνου και στη νευροεπιστημονική έρευνα στο Institute of Psychiatry, Psychology and Neuroscience του King's College London. Εξειδικεύεται στις διαταραχές της διάθεσης, ειδικά σε σχέση με νευροαναπτυξιακές διαταραχές, όπως τη ΔΕΠΥ (ADHD) και τις διαταραχές του αυτιστικού φάσματος. Έχει δημοσιεύσει πάνω από 150 διεθνείς εργασίες, έχει περί τις 10.000 αναφορές στην ιατρική βιβλιογραφία και έχει λάβει πάνω από δέκα διεθνή βραβεία για τη δουλειά του. Το 2019 τιμήθηκε από το Βασιλικό Κολέγιο Ψυχιάτρων το οποίο τον ανακήρυξε Εταίρο (Fellow). Από το 2016 έως τώρα είναι στο NIH, όπου βρίσκεται στην υψηλότερη επιστημονική βαθμίδα ως Senior Investigator and Chief of Section on Clinical and Computational Psychiatry. Είναι επίσης καθηγητής Ψυχιατρικής στο Georgetown University και Επισκέπτης Καθηγητής Ψυχιατρικής στο King's College του Λονδίνου. Τον Ιούλιο του 2020 εξελέγη πρωτοβάθμιος Καθηγητής Ψυχιατρικής Παιδιών και Εφήβων στο ΕΚΠΑ σε ηλικία 45 ετών.

Ο Eric Taylor, MA, MB, FRCP, FRCPsych (Hon), FMedSci, είναι Ομότιμος Καθηγητής Ψυχιατρικής Παιδιών και Εφήβων στο King's College London, Institute of Psychiatry, Psychology and Neuroscience και επίτιμος σύμβουλος στο Νοσοκομείο Maudsley, ενώ ήταν διαχειριστής και διευθυντής στο Autistica, Place2Be, South London and Maudsley NHS Trust, καθώς και στην Εθνική Ακαδημία για τους Γονείς. Υπήρξε ανώτερος σύμβουλος για υπηρεσίες εσωτερικών και εξωτερικών ασθενών και ανέπτυξε εξειδικευμένες κλινικές για τη νευροψυχιατρική παιδιών και ανώτερη εκπαίδευση για ψυχιατρική παιδιών και εφήβων. Η έρευνά του περιλάμβανε διαμήκη επιδημιολογία, νοσολογικές διακρίσεις εντός του φάσματος ADHD, νευροψυχολογία και νευροαπεικονιστική ανάλυση, μοριακή γενετική και θεραπευτικές μελέτες. Του έχει απονεμηθεί το βραβείο Ruane από το NARSAD για την παιδική ψυχοπαθολογία, το βραβείο ADDISS, βραβεία για τη μακρόχρονη ενασχόλησή του με τη ΔΕΠΥ (ADHD) από ευρωπαϊκές και αμερικανικές εταιρείες, το μετάλλιο Heinrich Hoffman από την Παγκόσμια Ομοσπονδία ADHD και το πρώτο μετάλλιο του Προέδρου από την ACAMH.

**Αυτό το δελτίο τύπου, καθώς και επιπλέον στοιχεία για το βιβλίο,
θα βρείτε online στο www.toposbooks.gr**